

A Lélek betölthet téged is!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk Mózes 4. könyve 11. fejezetének a 16., 17. és 24.-től a 29. verseiben a következőképpen: „Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izráel vénei közül, akiről tudod, hogy a nép vénei és elöljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és ott álljanak melléd. Akkor leszálok, és beszélek ott veled. Elveszek abból a lélekből, amely rajtad nyugszik, és rájuk is kiárasztom, hogy veled együtt hordozzák a nép terhét, és ne hordozd azt egyedül. Mózes kiment, és elbeszélte a népnek az ÚR szavait, majd összegyűjtött hetven férfit a nép vénei közül, és a sátor köré állította őket. Az ÚR pedig leszállt felhőben, és beszélt hozzá. Majd elvett abból a lélekből, amely Mózesen nyugodott, és kiárasztotta a hetven vénre. Amikor a lélek leszállt rájuk, akkor prófétáltak – de máskor nem. — Két férfi azonban a táborban maradt: az egyiknek Eldád, a másiknak Médád volt a neve. Rájuk is kiáradt a lélek, mert ők is az összeírtak között voltak, bár nem mentek ki a sátorhoz. Ők a táborban kezdtek prófétálni. Egy szolga elfutott, és jelentette Mózesnek, hogy Eldád és Médád prófétálnak a táborban. Akkor megszólalt Józsué, Nún fia, aki ifjúkorától fogva Mózes szolgája volt, és ezt mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik! De Mózes így felelt neki: Engem akarsz féltékenyen védeni? Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és rájuk is kiárasztaná lelkét az ÚR!” – Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy Fiad által elküldted a Szent Lelket, Urunkat és éltetőnket. Kérjük, hogy add meg egész népednek, hogy a Lélek gyümölcseit teremhesse – igéd erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim! Néhány napja elolvastam egy verset, amely nagyon mélyen megérintett. Hallgassátok meg Jan Twardowski sorait:

„Nem azért jöttem, hogy megtérítsek benneteket.
Különben is – kirepült már a fejemből minden okos prédikáció.
A csillogás is lekopott rólam már,
mint a meglassult tempójú hősről.
Nem fogok lukat beszélni a hasatokba.
Nem fogok vita közben ugrálni,
mint a pulyka, libegő piros tokával.
Nem szépülök meg, mint a gácsér októberben.
Nem csalok elő mindent megvalló könnyeket.
Nem fogom kiskanállal tölteni a fületekbe a szent teológiát. ...
Egyszerűen – csak ideállok elétek,
és elmondom a titkot:
hogy én, a szolga, az Úrnak gyermekeként ...
hiszek.” ...

Nem is kell ide már igehirdetés ezek után, mert ez a vers – amely az én személyes hitvallásom is – maga volt az igehirdetés... Itt már csak az ima marad. *Hajtsuk meg fejünket, imádkozzunk.* Szentlélek Úristen! Tölts be minket! Ajándékozz meg minket a hit kegyelmével! – De – többet is kérünk ennél! Ne csak azt a hitet add nekünk, amely bólint, és elhiszi, hogy – *jé, tényleg...* – volt egy feltámadás... Azzal a hittel ajándékozz meg minket, amely *átéli*, hogy *van* feltámadás! *VAN* feltámadás. *Nekem, személyesen is. Minden keserűségből, minden élethelyzetből.* – De – többet is kérünk ennél! Mert van még ennél is több. Szentlélek Úristen! Kérünk, ajándékozz meg minket *Te magaddal.* Egy perc csendet tartva, fohászkozó szívvel kérjük Urunk és Mennyei Atyánk: – **add nekünk Szent Lelkedet ... – hogy kiáradjon a szívünkbe a te szereteted.** (*Csend.*)

Köszönjük Urunk a Te nagy ajándékaidat befogadó imádság csendjét.

Most – néhányan csalódnai fogtok... Me-ert lesz azért igehirdetés is...

Kedves Testvéreim! „A minap ünnepeltük a szent Keresztet, a szenvedést, a feltámadást, majd ezek után a mi Urunk Jézus Krisztus mennybemenetelét. Végül ma a javak végső teljességéhez, az ünnepek középpontjához, az Úr ígétének gyümölcséhez érkezünk el. Látjuk ezt a szerető gondoskodást? Látjuk ezt a kimondhatatlan emberszeretetet? Néhány nappal ezelőtt emelkedett csak az égbe, hogy újra elfoglalja királyi trónusát. Néhány napja foglalt helyet az Atya trónján. És ma: a Szentlélek elküldésével és általa az égi ajándékok végtelen sokaságával halmoz el bennünket. Mert mondjátok, mindabból, ami az üdvösségünkre működik, mi az, amit nem a Szentlélektől kaptunk?” – **így kezdte pünkösdi igehirdetését Aranyszájú Szent János ezerhatszázötven évvel ezelőtt.**

Muszáj azonban ünneprontónak is lenni néha. Mert az élet bizony, ilyen... Miért kellett Mózesnek összegyűjtenie a hetven férfit? Azért, mert Mózesnek elege lett mindenkől. Mózesnek burnoutja lett Isten választott népétől. Miért? Mert a nép húst akart. „Csak manna! Minden nap csak ugyan az a manna! Bezzeg Egyiptomban! Ott volt ingyen hal, póréahagyma, uborka, foghagyma... – és az istenadta nép csak úgy sorolta az ételeket egymás után...” Így lett Mózesnek hetven társa. Azaz nem is hetven, hiszen a táborban volt még kettő. Ez a „hetven (vagy hetvenkettő)” végigkíséri az egész Ó- és Újszövetséget. A Septuagintának, az Ószövetség görög fordításának azért ez a neve, mert hetven bölcs fordította le – vagy bizonyos források szerint hetvenkettő... Jézus hetven tanítványt küldött ki – vagy bizonyos források szerint hetvenkettőt... Miért nem tudtak a szentírók dönteni a két szám között? Mert a hetven hétszer tíz, ahol mind a kettő szent szám. A hetvenkettő meg osztható tizenkettővel, amely Izráel törzseinek a száma... Bonyolult dolog a számok jelentése a Bibliában...

Nagyon izgalmas a mai igeszakaszunkban valaminek a hiánya. Az Ószövetség, amikor Isten teremtő tetteről ír, akkor mindig a ritka, piél igeformát használja. Itt is, akárhányszor Isten Mózeshez szól, az mindig piélben van – mert Isten szava teremtő szó. Ugyanakkor Isten Lelkének a kiárasztása a hetven(két) vénre nem piélben van. **Itt Isten nem teremt, csak áthelyez a Mózesen nyugó Lélekből valamennyit a többiekre. Kevesebb maradt-e Mózesnek ettől?** Nem! Isten Lelkét nem dekára mérjük. Isten Lelke – kifogyhatatlan. Ahogyan a gyertya tüze sem csökken attól, hogy vele más gyertyákat meggyújtanak, úgy Mózes sem csökkent attól, hogy a rajta nyugó lelket Isten másra is árasztotta. Miért? Mert a többiek csak prófétáltak – méghozzá egy folyamatosságot jelző, megint csak ritkán használt héber igeidőben, hitpaélben – ami azt jelenti, hogy elragadtatásba, révületbe, azaz: extázisba estek. (Saul király ugyanilyen révületben egy napig meztelenül feküdt Sámuel lába előtt; 1Sám 19,24.) De ez csak egyszer történt velük – és soha többet. A Mózes ellen kicsit később lázadózó testvérpárt, Áront és Mirjámot alaposan leteremti az Úr, és elmondja, hogy egyedül Mózes az, akinek nem látomásban, azaz álomban beszél, hanem szemtől szembe. Mózes az egyedüli, akinek megmutatja magát, és ő az, akire változatlanul rá van bízva Izráel egész háza (4Móz 12,6-8). A lázadózó Mirjám az egész testére leprát kap, hogy mórest tanuljon.

Isten Lelke csak Mózesen, Illésen és a Messiáson, azaz Jézus Krisztuson „nyugszik”.

Azaz: Isten Lelke csak hármójukkal van tartósan, mindig. A Jézusról szóló egyik ézsaiási prófécia is így hangzik: „Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről, az ÚR lelke *nyugszik* rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének a lelke” (Ézs 11,1-2). Ezért nincs semmi gond azzal, hogy még a táborban maradó Eldád és Médád is kap Isten Lelkéből. Hiába zúgolódik Józsué, és hiába zúgolódik majd később János apostol Jézusnak, hogy látott valakit, aki Jézus nevében üzött ki ördögöket, de nem követte őket (Mk 9,38). Jézus is azt mondja, amit Mózes: „Ne akadályozzátok őt ... mert aki nincs ellenünk, az mellettünk van.” (Mk 9,39-40) Mózes pedig így felel: „Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és rájuk is kiárasztaná Lelkét az ÚR!” (4Móz 11,29)

Istennek nincs kétféle lelke. Ószövetségi lelke és Újszövetségi lelke. A Szentlélek a teremtés előttről fogva mindig egy és oszthatatlan volt – és marad. **Ugyanaz a Szentlélek áradt ki a hetven vénre, mint ami pünkösdkor meglátogatta az apostolokat** (és az egyházatyák szerint mind a százhusz velük lévő nőt és férfit). Ugyanaz a Szentlélek, amely minket is betöltött a mai napon...

Itt szól közbe valaki... „*De Péter! Hát már miért töltött volna be minket a Szentlélek az előbb, amikor imádkoztunk? Hát láttál akár csak egyet is közülünk előtted heverni meztelenül, ahogyan Saul tette?*” Valóban kudarcot vallottunk testvéreim... Tényleg nem lett pucér buli az istentiszteletből... Igenám! Csakhogy **a Szentléleknek nem lehet előírni, hogy hogyan töltse be az embert!** Pontosan úgy nem lehet előírni a Szentléleknek semmit, mint ahogyan azt sem lehetett előírni, hogy csak a szabályos rendben a sátor köré állított hetven embert látogassa meg. A Szentlélek – ahogyan Jézus mondta Nikodémusnak – olyan, mint „a szél, fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod: honnan jön, és hová megy” (Jn 3,8). És a Szentlélek bizony olyan, mint a szél: lehet gyenge szellő – amit észre sem veszel; – és lehet olyan tájfun és orkán, amely elsodor téged, és egyik pillanatról a másikra egy teljesen új irányba állítja át az életedet – mint Pál apostolét a damaszkuszi úton. Ezért ne legyen bennetek semmi kétely, kedves testvéreim! A Szentlélek *ott* munkálkodik bennetek, akkor is, ha teljesen felöltözve ültök itt.

Kérjünk tehát Szent Lelket Urunktól! Erre maga Jézus bátorított minket: „Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok *Szentlelket* azoknak, akik kérik tőle” (Lk 11,13). **A Szentlélek bölcsességet, értelmet, tanácsot, erőt és Isten ismeretét adja nekünk. De ad még valami mást is. Ahogyan a bevezető zsolttárban a Rómaiakhoz írott levél alapján mondtuk: a nekünk adott Szentlélek által kiárad a szívünkbe Isten szeretete** (Róm 5,5). Isten szeretete pedig végtelen nyugalmat és békét teremt.

Verssel kezdtem – verssel is fejezem be. Hallgassuk meg Reményik Sándort: „Valami furcsa összehangolódás, Valami ritka rend – Széthúzó erők – erős egyensúlya – Mély belső bizonyosság idebent. – Bizonyosság arról, hogy: Élni jó! – S a Kifejezést meglegelni mindezekhez, Megtalálni a felséges Igét: Az Igét mindenekhez: A Béke ez! Orkán ordíthat aztán odakünt, Robbanhat ezer bomba: kárbament... De: kárt nem okozott! Bent: Csend. – A Béke itt kezdődik... – Bent: Csend... – Isten hozott!” ...

Jövel Szentlélek Úristen! Ámen.